

mod, at der gives Tjenestemændene saa rundelig Lønforhøjelse, som der er foreslaaet. Endelig kom hertil det store Bankkrak, og det syntes man fra en vis Side at gribe med Begærlighed for at vise, at det var alt for store Lønninger, der vare foreslaaede, og at de maatte indskrænkes.

Skønt vi Socialdemokrater ikke kunne gaa med til den Føringelse, Flertallet har foreslaaet, og aldeles ikke kunne erkende, at Bankkrak osv., som det anføres i Betænkningen, er nogen gyldig Grund til ikke at gennemføre Regeringens Forslag, maa jeg dog tilstaa, at under de Omstændigheder, der foreligge, under den Reaktion, der var fremkommen efter al den Velvillie, der var udtalt overfor Lovforslaget, var det os, da vi fik Flertallets Forslag at se, en Lettelse, at det dog ikke var værre, end det viste sig at være. Nedsættelserne ere vel ret store, og de kunne ramme haardt der, hvor de ramme. Men i Penge drejer det sig dog ikke om forfærdelig store Sager. Naar der desuagtet er Misfornøjelse med Reformpartiets Nedsættelser, er det for det første, fordi man gennem dette Lovforslags Fremlæggelse havde afgivet et Løfte om en rigelig og rundelig Lønforbedring, og det jo aldrig er saa heldigt først at love en Lønforbedring og bagefter indskrænke den, og for det andet, fordi Nedsættelserne ikke ramme ligeligt, men ramme alt for haardt paa nogle Steder og slet ikke paa andre, medens det, naar der endelig skulde foretages Nedsættelser — og det har jo som sagt sin Grund i og kunde paa en vis Maade forsvares derved, at der fra visse Sider fremkom saa stor Modstand mod disse Lønninger — havde været bedre, om man havde kunnet finde en saadan Form for dem, saa at de vare blevne lidt mere ligeligt fordelte.

Nedsættelserne gælde for det første Ændringsforslag Nr. 29, hvorefter ingen Tjenestemand i de første 4 Aar faar en Lønforhøjelse, der er ud over 20 pCt., selv om Forslaget tilsiger ham det. For det andet ville Nedsættelserne ramme Elev- og Assistentklasserne ret betydeligt, særlig Eleverne paa visse Alderstrin. En Elev ved Statsbanerne bliver efter den nugældende Lov Underassistent i 21 Aars Alderen og faar da 800 Kr. + Tantieme paa 119 Kr., i alt 919 Kr. Efter Flertallets Ændringsforslag gaar han ned til 762 Kr., et direkte Tab paa 157 Kr. At en Mand, der faar en saadan direkte Nedsættelse fra den nugældende Løn, er misfornøjet med Løven, kan der ikke siges noget til. Vort Ændringsforslag Nr. 17 gaar derfor ud paa

at forhøje Elevernes Alderstillæg fra 48 Kr. til 60 Kr., hvilket vil hjælpe en Del paa den foreslaaede Nedsættelse. I det hele synes vi, at Eleverne bør stilles noget bedre. Deres Løn er saa ringe, at det vil være umuligt for en stor Del af dem at leve af den, saa at de maa have Tilskud fra Hjemmet, hvis de skulle blive paa den Vej, de have valgt, og det skulde dog ikke være Meningen, at det skulde være forbeholdt de velhavende at faa deres Børn ansatte i Statens Tjeneste. Det skulde dog være Meningen, og det er man vel ogsaa fra alle Sider enig om, at ogsaa mindre bemidlede Folk skulle kunne sætte deres Børn i Vej paa den Maade, at de blive ansatte i Statens Tjeneste og i Særdeleshed i disse Tjenester i Assistentklassen. Men dette lader sig i overordentlig mange Tilfælde vanskeligt gøre, saa længe Eleverne ere lønnede saa daarligt, som de ere efter den nugældende Lov, eller som de ville blive, hvis Lovforslaget vedtages med Flertallets og Regeringens Ændringer. Det Forslag, vi have tilladt os at stille om en Forhøjelse af Alderstillægene fra 48 Kr. til 60 Kr., vil naturligvis hjælpe en hel Del paa dette Forhold. For det første ville Nedsættelserne af de nuværende Lønninger ikke blive saa store som efter Flertallets Forslag, og for det andet ville Eleverne hurtigere naa det Tidspunkt, hvor de kunne klare sig uden Tilskud fra Hjemmene.

Flertallet har imidlertid forlangt, at naar man vilde foreslaa Forhøjelser, skulde man samtidig anvise, hvorledes disse skulde kompenseres. Vi have derfor under Nr. 19—22 foreslaaet, at der tages lidt fra Assistentklassen, saaledes at Assistenterne i Lighed med, hvad Flertallet foreslaar, deles i en a- og b-Klasse og en c- og d-Klasse, og at Assistenterne i denne sidste, som omfatter Landet og de ganske smaa Byer, faa en noget mindre Løn end de, der ere ansatte i større Byer og København. Vi mene, at naar der skal skaffes Kompensation for de Smaaforhøjelser, der er Tale om for Elevklassen, vil det være rimeligt, at den tages fra den Del af Assistentklassen, der bedst kan taale det, og vi mene, at det vil være dem, der bo paa Landet eller i de ganske smaa Byer, idet vi forudsætte, at de der kunne leve noget billigere end i de større Byer og København; dette stemmer jo med, hvad der er Tilfældet ved de øvrige lavere Klasser.

I Forbindelse hermed staar Spørgsmaalet om Elevernes Udnævnelse. Som